

Dantela

– ÖzdenÖZPINAR · 16 Eylül 2016

Bitmeyen ateş!
Sessiz karanlığın içine
Harlanıp dört bucak
Yanıp yakan analara
Yakarış dualarla örgünün
İpleri dolanıyor elimde dantelin
Umudu işlemek karanlığı çözerek
Bir de güneşi beklemek pencerede
Sıcak gülüşüne bağlı ipin ucu
Kopmasın yanmasın diyedir
Uykusuz aklımın hecesi
Kopsa bilirim uçarak giderim
Ne zamandır çelik kafestedir
Tutuklum vicdan
Salamam, selle boğulur şehrim
İnsanlığın acımasız oyununa
Durabildiğim kadar insan
Duyurabildiğim kadar inanç
Dokunabildiğim kadar aşk
Beyaz bembeyaz umut dantelası
Güneşe bağlı...